

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények csejendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 32 korona. Negyedévre . . . 8 korona.
Félévre . . . 16 korona. Egy hórá . . . 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik száma.

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 8 fillér. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 2 korona.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 60 fillér.

Hivatalos közlemények sora 10 korona.

Nyilttéri ozlkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Nemzetiségi ügyek.*

A kik közelebből ismernek és ismerik az u. n. nemzetiségi kérdésben vallott meggyőződésemet, azok nem fogják üres hivalkodásnak minősíteni, ha a Széll Kálmán legutóbbi nagy beszédéről az öngazdálkodásban rejlő elégtétel örömeivel emlékezem meg. Én ugyanis soha sem kérkedtem az u. n. chauvinizmussal. Meggyőződésemet volt a nemzetiségi kérdésnek nevezett közéleti körkötettel szemben, hogy a mint nem lehet transzálni abban, a mi az állam egységét és ennek eszközeit a magyar nemzetet alkotó összlakosságban jogosan vezérszerepet igénylő magyar faj természetes hegemoniáját illeti, ugy nincsen szükség a méltányossággal könnyen elenyészethető apró ellentétek mesterséges kihagyására, a nem magyar ajku állampolgárok ez uton való keserítésére és annak a látszatnak akar e házában, akár a külföldön való felidézésére, hogy egy ezredéves multidcsőségével megszerzett suprematáinkat immár csak erőszakkal tarthatjuk fenn.

Ebből a szempontból komoly aggodalommal kísérttem a Wekerle-kormány alatt lábrakapott irányzatot, mely a politikai pörök terrorisztikus jellegű tömegével vette a nemzetiségi bajt megoldani. És aggodalmam megdöbbenéssé váltó volt, mikor Széll Kálmánnak a miniszterelnöki székben közvetlen előde az olcsó népszerűség tapsaira ábitozva és sem az állásának tartozó tekintetekkel nem törődve, sem a fogalmak közt nem distingválva, „chauvinistának” vallotta magát.

Nem beszéltek arról, hogy az ő nemzetiségi politikájának egyes mozzanatait mennyire igazolták ezt a vallomást, de vártam a hatást, a melyet egy ilyen (enyhén szólva: meggondolatlan) nyilatkozat felidézhet s mig egyfelől az azt indokolni alkalmas szükségem nem találtam meg, másfelől ugy találtam, hogy az a politika, a melynek révén Magyarország volt miniszterelnöke a „chauvinizmus” kultiválásának dicsőségét a maga részére igényelte: a nemzet közszellemétől e közszellemnek egy fenséges történelmi mult anyyi dicső mozzanatában sokszor megnyilatkozó önkijelentésétől teljesen idegen.

Hogyne töltött volna hát el örömmel az a beszéd, a melyben Magyarország miniszterelnöke megmondotta, hogy a magyarság ügye nem szorul az erőszak támogatására, mert saját igazságában bírja a legnagyobb támogatást!

Az a hitem, hogy ez a beszéd nem is marad hatástalanul. A magyarság körében, egy-két dissonans hangtól eltekintve, a legteljesen egyértelműséggel nyilatkozott máris ez a hatás. De nem maradhat el az a nemzetiségek táborában sem. Mert csak ez a hang lehet alkalmas arra, hogy a haza nem magyar ajku polgárainak emlékébe idézze a nagy tanúságot, hogy dacára a magyarság megtagadott hegemoniája ellen folytatott ádáz küzdelemnek, dacára egyik-másik tudásban és jellemben egy két kiváló politikusuk minden igyekezetének és dacára — mi leginkább kezükre járszhatott — a magyar politika vezető tényezői nagy számú hibáinak, azt a törekvést, a mi őket velünk szembe állította, egyetlen lépéssel sem tudták elővinni, azt a célt, a melyet phanomként kergetnek immár közel 50 éve egy szemernyre sem tudták megközelíteni. Ellenben tény — a mire oly frappansul mutat rá Széll Kálmán beszédét commentáló szép cikkelyében Rákosi Jenő, hogy valahára nagy szellem vetette fel magát a hazai nemzetiségek kebelében, az öntudatos következetességgel mind és mindig a magyarság ügyét szolgálta.

Erkölcsi képtelenség az, hogy ha oly hangon tárták ezt nem magyar ajku testvéreink elé, a milyen hangon Széll Kálmán legutóbbi beszédét tartotta, el akarjanak zárkózni ennek igazságától.

*) A cikkíró e sorokban egyéni véleményét mondja el. Szerk.

És mert erkölcsi képtelenségnek tartom az elzárkózási törekvést, meddőnek tekintem annak a kérdésnek feszegetését, hogy a jövő nemzetiségi politikája milyen állást foglaljon el szemben a nemzetiségi törvénnyel? A Széll Kálmán beszédének hatása alatt innen és túl egyként jelentkező hangulat-változástól suggerálva, azt hiszem, hogy nincs messze az idő, a melyben a magyarságnak nem kell a nemzetiségi törvényben keresnie supremetiája veszedelmét, mert a nemzetiségek sem abban keresik létük és fejlődésük garanciáját.

V. A.

Politikai hír.

A Reichsrath. A Reichsrathot e hó 22-ére hívták össze működésének folytatására. A képviselőház elnöke már szét is küldte az első ülésre szóló meghívást és minhogya Reichsrath csak el volt napolva, az első ülés napirendjén ugyanazok a tárgyak lesznek, a melyek a december 20-iki ülés napirendjén voltak, kivéve a bizottsági választásokat és az igazságügyi bizottság jelentését a bírtoktestek kikerítésénél való illeték-és bélyegmentesség tárgyában, mert ezt a jelölést a Ház már elintézte. A régi napirendhez járul még az igazoló bizottság jelentése Potocgróf, Moyssa lovag Pocheur dr. és Türk Károly időközben megválasztott képviselő mandátuma tárgyában.

Temetés után.

E czimvel Ugron Gábor a M—g mai számában a következő nagyérdemű cikket írta:

Temetésről jövők. A katolikus autonomia temetéséről. Szép temetés volt. Biboros, érsek, püspök; tíz volt jelen, sok prelátussal, még több főúrral. Szép temetés volt. Horánszky Nándor volt a temetési vállalat igazgatója. A Lloyd-épületben minden harang kongott, mint a nagy fizetésképtelenség idejében.

A kath. autonómiát temették el, mert a magyar katolikusok kongresszusa fizetésképtelenséget jelentett. Ő nem tudja, milyen önkormányzathoz van joga, milyen van szüksége. Ő nem tudja, mi az ő belső természete és külső megnyilatkozása, tehát nem ismeri önkormányzatának tartalmát és alakját. Ő töle ugyan kéri a felséges főkegyur az elhatározást, de ő nem tudja a kormány, a püspökök akaratát, tehát — nem tudja, hogy mi az ő akarata. Ilyen erős a magyar katolikus hitéleti tájékozottsága, meggyőződése a kongresszuson. A verki nem tudja, mily betétet szántak tartalmául, melyet ő zenél és a rajta levő bábok eltáncolnak. Ha gazdája meg nem könyörül: a verki üres marad és nem dalol. Ha a kormány, a püspökök nem engedélyezik: a kath. kongresszus nem határoz, sőt nem is tanácskozik. Ez csak szegénylenek állapot volna, de a valóság rosszabb, mert azon ürügyek még nem is igazak.

Valótlan, hogy nem ismeretes a kormány álláspontja. A kormány Bánffy korszakában nyomtatva, Széll kormányra lépése óta könyomásban közölte álláspontját.

Valótlan, hogy a püspökök véleménye nincs közölve, hisz a primás elmondta, hogy a püspöki tanácskozmány Schlauch bíborost, Hornig és Steiner püspököket küldte meghatározni véleményüket.

E véleményben megfogalmazták, mi nem lehet az autonomia hatáskörében. E ki nyomatott véleményt tiszteletben tartotta egy a 27-es bizottság, mint a kisebbség. Esztergom bíborosának is megvan a munkálata az autonómiáról és azon sem esett sérelem. Tehát ürügy és cselészövés az illetékes tényezőkkel való tárgyalásnak okvetése.

Ha szükségnek tartották többet is tudni, akkor 2 és fél esztendő alatt a 9-es bizottság, a 27-es bizottság és a kongresszus főbbjei miért nem jártak utána?

Eddig nem tartották szükségesnek, hanem a taktika, a Tisza Kálmán által e névre keresztelt furfang ezen utat választotta, hogy a Bánffy Dezső nyakára kieszközölt kath. kongresszus kimuljék diestelenül és soha vissza nem óhajtvá.

Akarja-e ezt szentesíteni a magyar katolikussság? Ha igen, hát ölelje keblére a Horánszky indítványának szavazókat. Ha nem, akkor nyilatkozzék és figyelmeztesse képviselőit, hogy ezután a hit hűségével, a hitvalló bátorságával harcoljanak azon kath.

önkormányzatért, mely tartalmában a kormányval szemben sem több, sem kevesebb nem lehet, mint a protestánsok joga, a főkegyurral szemben és saját belső szervezeteiben pedig bírnia kell mindazt, a mit egyházunk törvényei el nem tiltanak. Fejezzék ki azon való megütközésüket, hogy bevallott meggyőződésüket cserben hagyva, mint a színházak idomított egerét a feljük dobott piros kalap alá szaladtak meglapulni.

Akármit tesznek hazám katolikusai, én az eltemetett tetszhalottat pihenni nem hagyom. Nyugalom a 27-es bizottságnak alvására nem engedek. A közvéleményt harezra fogom riasztani. A közvélemény mindent jóvá tehet, ha nem tűr és hallgat, hanem szól és cselekszik. Mit tegyen? Vegye becsületszavát minden kongresszusi képviselőnek, hogy ha két hónap alatt a 27-es bizottság munkálataival el nem készül, akkor csatlakozik és aláírja azon kérést, hogy a kongresszus tanácskozásai folytatására összehívassék. A 31. §-szert 50 tag kérésére az elnök köteles összehívni.

Nincs bizalomnak, hiszékenységnek helye, mert a cselvetés számai láthatók, hisz vastag fonásuak.

Az erdélyi autonómiát, azt mondák, elfogadják, mert pápa, király, kormány, hierarchia hatalmi köréi ott meghatározást nyertek gyakorlatban. Mindezeket az erdélyi autonomia gyakorlata szerint fogalmazta, összeillesztette, rendezte a kisebbség javaslatát, melyet — az alakoskodás természetéhez képest — sok dicsérrel elhalmozva elvetettek. Proklamálták az autonómiát, melyet igazán akarnak, csak ne legyen benne nép és értelmiség, ne adjon át semmit a király, a kormány, a püspök; ne legyen képviselői, talán épen parlamenti, ne legyen az övé az első és az utolsó szó, ne szavazza le a püspökök, a kormányt. Különböztetnek ki jótékony hatást, eszokoljon kezét, engedelmeskedjék és — adozzék.

Ehhez hasonló szatírákat csak egyet ismer a történelem: a mikor az izmuszi játékon Nero proklamálta általános lelkesedést és taps között Heliasz szabadságát.

Köres időnek silány nemzedéke alkot-hat-e életérőst, nemest, nagyot? A kath. kongresszus e kérdésre fog válaszolni.

Ha lesz bátorsága tettei termett önkormányzatot állítani a protestáns autonomia mellé bajtársul: népünk alkotmányos nevelését biztosítani, szabadságunk garanciáit szaporítani fogja.

Ugron Gábor.

A háború.

Kimberley felszabadítása.

A harcztéren a legközelebbi napokban rendkívül fontos események várhatók. Roberts tábornagy a Modder river partján álló hadsereg élére állott, hogy Kimberleyt felszabadítsa, a hol az inség már oly fokot ért el, hogy a lakosság már csak lóhussal táplálkozik, a halandóság pedig megháromszorosodott. A cenzura eddig elnyomta ezt a szomorú dolgot s csak most tudódik ki, hogy az asszonyok és a gyermekek január nyolcadika óta éheznek, mert a lóhúst undorodva lökik vissza, más eledelt pedig nem adhatnak nekik. A másik fontos dolog az, hogy a burok megkezdtek az offenzívát a Tugela túlsó partjára visszavetett angolok ellen. A legújabb hírek szerint hater bur utban van, hogy Buller visszavonuló útját elvágja.

Roberts előnyomulásáról, a melynek az a célja, hogy Kimberleyt felszabadítsa, a következőket jelentik tegnapi kelettel: Roberts tábornagy pénteken érkezett Modder riverbe. A katonák rendkívül lelkesen fogadták. Robert nagyon megdicsérté Macdonald highland dandárt, a mely a Koodoes-hágánál oly derekasan viselkedett. A burok ugyanis a Koodoes-hágánál kelepetzt állítottak Macdonaldnak; a legelőt levő dombokat csak gyöngéd szállották meg, de annál többen voltak a következő dombokon, de Macdonald észrevette a csel s még elég jókor menekült ki a veszedelemből. A burok elpusztították a Mertonsidingon túl levő vasutvonalat, a miből azt következtetik, hogy nem tudják megvédelmezni ezt a vasutat.

Buller újabb kísérlete.

Londonból sürgönyzik:

Buller kijelentette, hogy még egy ne

gyedik kísérletet is akar tenni Ladysmith felszabadítására, de hozzátette, hogy ő maga sem bízik nagyon új kísérletének sikerében. A szerdai harc az angol csapatoknak borzasztó megpróbáltatása volt. A burok három oldalról löttek rájuk s az angoloknak semmi nem fedeztetük sem volt, de vesztességük azért még sem volt túlságosan nagy. A buroknak egy Maxim-ágyúja egy ideig veszedelemben forgott s az angolok már közel voltak ahhoz, hogy hatalmukba ejtsék, de a döntő pillanatban megjelent Tiljoir bur parancsnok, a ki saját életének kockáztatásával és az angolok legürűbb tüzelése között megmentette a bur ágyút.

Joubert támadása.

Durbanból érkezett hírek szerint Buller legújabb veresége annyira fölbátorította a burokat, hogy Joubert elhatározta, hogy már most támadón lép föl az angolok ellen. Joubert már meg is kezdte hater emberével hadműveletét, a melynek az a célja, hogy Bullert bekerítse. Erről a hadműveletről mindenféle magántávíratok érkeztek ide s valamennyiből az tűnik ki, hogy jelentékeny bur csapatoknak Zuluföldre való bevonulása igen fontos dolog, sokkal fontosabb, semmint kezdetben hitték. A burok rendkívül gyorsan nyomulnak előre s nincs, aki őket föltartóztassa, mert egész Zuluorszában alig van egy-két század angol katonaság.

A vasutasok adója.

Kolozsvár, febr. 13.

Kolozsvárra is megérkezett a főváros távirata a vasuti tisztviselők községi adója ügyében.

Ma erre vonatkozólag a következő sorokat vettük:

Igen sok körben, de különösen a városatyák körében élénken foglalkoznak a székes főváros ismeretes táviratával.

Sokan ugy vélekednek, mint Aradon, hogy az általános adó és jogegyenlőség elvén kiindulva, a mely követeli, hogy mindenki, a ki a törvényhatóságnak kulturális és egyéb előnyeit élvezi, az illető intézmények fentartásával járó terhekhez is hozzájáruljon: kiváltságos osztályok pedig egyáltalán ne legyenek: ne csak a vasuti tisztviselők, hanem az összes állami tisztviselők is kötelesek legyenek a községi adót megfizetni.

Ez csak az állam példájának követése, a mely az államtisztviselőktől is beszedi az állami adót, a mely az államfentartásához szükséges. Miert tegyen hát kivételt a község, a melyre az állam maga rak újabb terheket?

Mindezekre nézve írjon föl a város a kormányhoz az iránt, hogy a községi adók egyenlő viselése dolgában a törvényhozás az általános adóreform tárgyálása alkalmával határozzon, addig a most benyújtott törvényjavaslatot vegye le a napirendről.

Ha Kolozsvárt az összes vasuti, állami és törvényhatósági tisztviselők községi adót fizetnének, a pótdó legalább is 15—20 százalékkal kevesebb volna.

Egy polgár.

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

A jó czipő.

A „Szolnok-Doboka” írja: Most, mikor mindenütt az a jelszó, hogy pártoljuk a hazai ipart, örömdetes esemény gyanánt jegyezhetjük fel, hogy egy szamosujvári czipész mester, Kadas Ferdinánd annyira jó minőségű czipőket készít, hogy a mult héten Károlyi Pista gróf és Gr. Zichy Jenő táviratilag hívták fel Budapestre, hogy megrendelések céljából mértéket vegyen. Ez nem mesebeszéd, hanem tény.

Volt alkalmunk a távirat eredetiségéről meggyőződni s csak örömünknek adunk kifejezést, hogy ezek a főurak a mi szomszédvárosunkban készítették a lábbelit.

Nevezett czipész mester bemutatta Gr. Zichy Jenő részére készített hosszú szárú, eszímának is beváló vadászczipőt, mely teljesen vízhatlan s külsejéről itélve, valóságos romeko az iparnak.

IRODALOM.

A bűnvádi ítéletek szerkesztése című alatt dolgozta föl dr. Balázs Elemér budapesti kir. ügyész az új bűnvádi perrendtartásnak ide vonatkozó szakaszait. A munka, a mely a Frankl-Társulat kiadásában ma hagyta el a sajtót, megfelelő példák kíséretében részletesen ismerteti mindazokat a törvényes szabályokat és gyakorlati elveket, a melyek a kir. törvényszéki, kir. járásbírói és az esküdtbíróági eljárás során hozott bűnvádi ítéletek írásba foglalásánál szem előtt tartandók. A csinosan kiállított könyv ára 1 korona 60 fillér.

A legjobb magyar színész.

Az Esti Újság a fenti czímen következő vezércikkét írja Szentgyörgyi Istvánról, budapesti vendégszerelése alkalmából.

Budapest színházi élete manapság a legérdekesebbek közé tartozik: öt állandó színházából egyik szenzáció a másik után szivárogtat ki s az a mód, a melylyel a lapok és a közönség kapva-kapnak ezeknek a híreknek még a szeméjén is, mutatja, hogy az általános érdeklődésnek mennyire tárgya, a közzigalomnak milyen alágújító eszköze minden, a mi a fővárosi színházak kulisszái között, vagy az igazgatói szobák függönyös csöndjében történik... És nem is csoda mindez, kit ne ösztökélne a hazafis fölbáborodásra ma, a hatszáz koronás néptanítók világában az, hogy Jászai Marinkának eszentul nem huszonegyezer, hanem csak tizenhatezer koronás évi fizetést kínáltak: igaz, hogy örök időkre... Kit ne lelkesítene az az észrevehető üzletszerű gerjedelem, a melylyel ugyanennek a művésznőnek, a Vigszínházhoz való szerződését napok óta tárgyalják... Ki nem látja ez idő óta a budapesti színházi habitűk buskomor arczát, a kik alig tudnak enni attól a nagy kérdéstől, vajjon elegendő lesz-e Jászai nagyságának a Niobe czimszerepe s a Vigszínház vezetősége megtalálja-e nyereségét ebben a coupban... Avagy nem tragikus dolog-e, hogy Pálmai Ilka ismét náthás és emiatt nem mutathatja be haladását az imádott fővárosi közönségnek, a melytől olyan régén elszakadt... Nem volt-e elviselhetetlenül kínos az a tudat, hogy Ábrányiné Wein Margit asszony kölföldre kénytelen menni s nem főlemelő gondolat-e, hogy oly dicső és hosszú pályafutás után, mint az övé, ifjú szubretnek ithon marasztalják... Nem arról beszélnek-e reggelenként a kávéházakban, hogy a Porzsoló és Küry Klára közt folyó szerződési tárgyalások mennyire haladtak? És nem konstatalják-e bizonyos megnyugvással, hogy Küry Klára most már csak a női szerepekre kíván előbbségi jogot biztosítani magának, a férfikomikusok jogait érintve lenül hagyja, míg viszont az igazgató csak azt az egyet kötötte ki, hogy a primadonna öt eszentul való érintkezésükben röviden csak Angelonak hívja... Nem magasztosnak jellemzi-e a művészet megbecsülésének haladását az az egyszerű tény, hogy a mikor a budapesti bálók és zsurok egy csillaga föllép a Népszínházban, a szinlap Bojár Teruska urnó föllépését hirdeti. Nem középkori dolog-e ezzel szemben, hogy szegény Blaháné egész életében csak mint asszony szerepelt a cédulán... Nem megható e, hogy Csernovichen Kopácsy Juliska kocsijából a magyarságukhoz még egy asszonyban is hű csángók kifogták a lovakat, a mikor hazánk édes leánya egy francia operettet németül énekelt... Ennyi színházi érdekesség és izgalom között alig kelt nyomot az a kommuniké, hogy Szentgyörgyi István, a kolozsvári Nemzeti Színház tagja, kedden a Csikóst, szerdán az öreg cigányt fogja eljátszani a Népszínházban. Egy-két Erdélyből ideszakadt ember, egy néhány beavatott siet megválni a jegyét, a többiek, a nagyközönség fölsóhajtani.

Megint vendégszerelés! Tegnapielőtt egy fővárosi beauté, tegnap egy fogorvos, ma egy szegény vidéki színész! Egy kissé sok a jóból.

Videki színész! Nem nagy érdekesség, az bizonyos. Szegény jó Szentgyörgyi István nem beauté, annyit szent: ötvennyolc esztendő öregező ur, a ki vagy harminc esztendője talán ezer szerepet is játszott és játszik a Királyhágón túli részek közönségének, nem is fogorvos, a ki külföldi akadémia-ákról és operaszínházakból kerül haza, hanem egyszerű magyar színész, a kinek két büszkesége van: az egyszerűsége és a magyarsága. A mellett pedig a legjobb magyar színész.

Egynehány éve diadalmoskodik Európában mindenütt az új olasz iskola: a verismo, az igazság és egyszerűség kultusza, a melynek Szentgyörgyi István utólréhetetlen magyarságu képviselője — csakhogy harminc esztendője már. Nemes és természetes, igaz és fonséges alakok egész seregét teremtettemeg hosszú, Istentől megáldott pályáján ez a művész, a ki a belülről való színészek prototipusa. Iskolát nem csinált; nyelvének korlátok közé szorított volta, fájához való ragaszkodása, a hely, a hol szereték, meg-

Hirdetések.

Kisküküllővármegye alispánjától.

Sz. 2088—1900 alisp.

134. 2—3.

Pályázati hirdetmény.

Főispán ur ő méltóságának megbízása következtében a törvényhatóság tulajdonát képező Kisküküllővármegyei kórháznál rendszerezett alorvosi állásra, mely évi 1000 korona készpénzfizetéssel, továbbá természetbeni lakásból, fűtésből és világításból álló javadalommal van egybekötve, s mely állás egyszersmind a vármegyei nyugdíjintézeti tagok sorába való felvételre jogot biztosít, ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom tehát mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cs. 9. §-a II. részének értelmében megkívánt minősítést igazoló okmányokkal és szolgálati alkalmaztatásukról szóló bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényeiket illetékes helyre leendő beterjesztés végett hozzám legkésőbb folyó 1900 évi márczius hó 10-ik napjáig terjesszék be, annál is inkább, mert a később beérkező folyamodványok nem fognak figyelembevételezni.

Kisküküllővármegye alispánja.

Dicső-Szent-Márton, 1900 évi Február 6-án.

Alispáni szék üres:
Fekete György
főjegyző.

„Alföldi házi kenyér.”

Van szerencsénk a n. érdemű közönséget értesíteni, miszerint helyben a **Nagy-utca 75/a szám alatt**

alföldi házikenyér sütődét

nyitottunk, melyben a süteményt ma megkezdjük.

A kenyér tiszavidéki buzalisztból menten minden más anyagtól naponta többször lesz készítve, a megrendelt kenyeret állandóan házhoz szállítjuk. A pécskai henger-műmalomnak tiszavidéki buzából jó minőségű liszt foraktartat, továbbá régen elismert losonczi élesztőnek kizárólagos árusítását bírujuk. Olcsó árak szállítása mellett megvagyunk előre is győződve, hogy a legnagyobb igényeket is kielégíthetjük.

Vagyunk a n. é. közönségnek becses pártfogását kérve Kiváló tisztelettel

Heller és Ländler.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz **MOLL A.** védjegyét és aláírását tünteti fel!

A MOLL A.-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása a legmakacsabb gyomorszállást, gyomorgörcs, és gyomorhív, rögzített székrekedés, máj-bántalom, vértelenség, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen, e jeles házi szernek évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett. — Ára egy lepecsételt eredeti doboznak 2 korona.

Hamisítások törvényileg fenyítettnek.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg MOLL A. védjegyét tünteti fel és „A Moll” felirattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer közkész, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél legismertebb népszerű. — Egy üveg ára 1 korona 80 fillér.

Moll-féle gyermek-szappan

a legfinomabb, egész új módszer után előállított gyermek és hölgy-szappan a bőr ápolására gyermekek és felnőttek számára. Egy darab ára 40 fillér, 5 darab 1 kor. 80 fillér. Minden darab gyermek-szappan A. Moll-féle védőjeggyel el van látva.

Főszékhely

MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. sz.

Videki megrendelések naponta postautánvétellel teljesíthetnek.

A raktárakban tesők határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni. 59. 5—0.

Raktárak: Kolozsvar Wolff J., Szék M. gyógyszerészeknél. Nagybányán Kovács J. Dees Nik F.

A küszöbön levő Carneval

alkalmából a bálozó közönség különös figyelmére érdemesek a legkényesebb izlést is kielégítő,

●● pazar eleganciával kiállított ●● frack-, salon-, és smoking

öltönyök, melyek legjutányosabban

WEISZ ADOLF

jóhírű kolozsvari

(Unio-u. l. sz.) férfiszabó üzletéből

kerülnek ki.

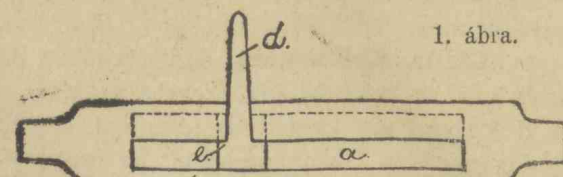
1. 8—10.

DEMJÉN ÁGOSTON épület és műlakatos Kolozsvar

M. kir. szabadalmazott találmánya!

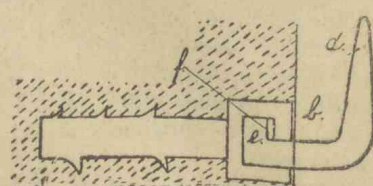
134. 1—0

Költözködéseknel, szobafestés és szoba kárpitozásoknál a függöny tartó szegek ujólag való beverése igen sok kellemetlenséget okoz, mivel már azoknak régi helye az újrafestés és kárpitozás által el van takarva. E szabadalmazott fali betétek alkalmazása által ez elháríttatik, mert a falból ki- vagy betehetjük a szegeket a nélkül, hogy a falat megrongálnók vagy azoknak helyét keresni kellene. Sőt a szegek bizonyos határnál el is tolhatók.

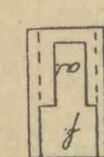
1. ábra.

Fali betét. Ennél a kampós szeg egy rugó segítségével ki és betehető.

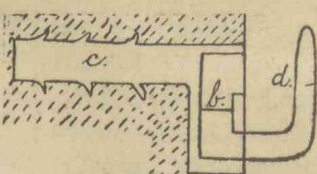
2. ábra.

Oldalméret mellette (e, b, d. a) tolható szeg a falban.

5. ábra.

Elő-nézete egy másik készüléknek. Ez használható egyes szegek helyére, különösen a függönylánc beakasztására.

6. ábra.

Az előbbinek keresztmetszete a falban elhelyezve.

Legnagyobb, legajánlatosabb és legdíszesebb kályharaktár!

Ugy minőségben, mint szépség tekintetében összehasonlíthatatlanok a

Kozel F. József

féle csig

Kolozsvar, Unio-utca

20. szám

— „Redout”-tal szemben —

Hires kályha-kemenczéi.

Asztal- és dísz-kandallók, továbbá porcellán-, majolika- és ó-német kályhák, takarékos tüzhelyek, fürdő kádak, kemenczefal burkolatok, stb. stb.

Minden e szakmába vágó munkálatok saját szerelők által csinosan és jótállás mellett eszközöltetnek.

Ajánlja továbbá:

Schamot tégláit!

Erdélyi legnagyobb kályharaktár
Telefon: 398.

Sárga János ékszerész és órás Kolozsvar,

Üzlet: Wesselényi Miklós-utca 11. sz. Műhely: Szép-utca.

Készít ékszereket a legszebb kivitelben.
Nagy raktár a legújabb- és legizlésebb ékszerekből, ezüst-nemüekből, arany- és ezüst, aczél órákból, valamint fali inga és ébresztő órákból.

Megvesz a teljes értékben arany és ezüstnemüket, vagy új aruval becsérél.

Ékszer- és órajavítások pontosan jótállás mellett!

Képes nagy arjegyzék ingyen és bérmentve!

18 kar. fin. arany
jeggyűrűk.

1122. 40—100.

